

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

Biroul Permanent al Parlamentului Republicii Moldova

În conformitate cu articolul 73 din Constituția Republicii Moldova și articolul 47 din Regulamentul Parlamentului se înaintează cu titlu de inițiativă legislativă proiectul de lege cu privire la modificarea unor acte legislative.

Anexă:

1. Proiectul de lege;
2. Nota informativă.

Deputat în Parlament

Dan PERCIUN

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA		
D.D.P. Nr. <u>259</u>		
"11"	<u>11</u>	20 <u>19</u>
Ora _____		

LEGE

pentru modificarea unor acte legislative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. Codul civil nr. 1107/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 01 martie 2019), se modifică după cum urmează:

La articolul 170, aliniatul (1), literele b) și c) se exclud.

Art. II. Codul familiei 1316/2000 (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 26 aprilie 2001), se modifică după cum urmează:

1. Articolul 15, aliniatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) rude în linie dreaptă și colaterală pînă la al IV-lea grad inclusiv, precum și cei care au un părinte comun;

2. Articolul 15, aliniatul (1), litera d), după textul („în linie dreaptă”) se introduce textul „ și colaterală”, iar sintagma „II-lea” se substituie cu sintagma „IV-lea”.

3. Articolul 38 se completează cu aliniatul (5) cu următorul cuprins:

„La desfacerea căsătoriei, soții vor conveni asupra numelui de familie pe care îl v-or purta fiecare dintre ei după divorț: păstrarea numelui de familie ales din timpul căsătoriei sau se va reveni la numele de familie purtat pînă la încheierea acestei căsătorii, ceea ce se va consemna, în mod obligatoriu, în dispozitivul hotărîrii judecătorești. Nu se mai poate pronunța o hotărîre suplimentară în baza unei cereri ulterioare a unuia dintre foști soți, cu privire la schimbarea numelui de familie, aceasta se va soluționa de către organul de stare civilă în modul legal stabilit.”

4. Articolul 39, aliniatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul desfacerii căsătoriei la organul de stare civilă sau la notar soții nu au dreptul să încheie o nouă căsătorie pînă la obținerea

certificatului de divorț de la organul de stare civilă în a cărei rază teritorială se află domiciliul acestora. Dacă problema divorțului a fost soluționată pe cale judecătorească soții nu au dreptul să încheie o nouă căsătorie pînă la obținerea hotărîrii judecătorești ce a rămas definitivă.”

5. La articolul 39, aliniatul (3), după textul („din raza ei teritorială”) se introduce textul „ în vederea aplicării mențiunii despre desfacerea căsătoriei în conținutul actelor de stare civilă ale foștilor soți.”

6. La articolul 55, aliniatul (2), după textul („al mamei”) se introduce textul „ori numele ambilor părinți format prin conexare, ”.

7. La articolul 67:

- aliniatul unic devine (1);

- la lit. g) după textul („ copiilor sau a soțului;”), cuvintele „precum și” se v-or exclude;

- se va completa aliniatul (2) cu următorul cuprins:

„Decăderea din drepturile părintești se poate extinde asupra tuturor copiilor născuți la data emiterii hotărîrii, excepție pot fi copiii cărora nu le sunt afectate creșterea, educarea și pregătirea profesională.”

- se va completa aliniatul (3) cu următorul cuprins:

„Decăderea din drepturile părintești nu determină excluderea datelor despre tată și/sau mamă din conținutul actului de naștere al copilului”.

Art. III. Legea privind actele de stare civilă 100/2001 (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 17 august 2001), se modifică după cum urmează:

1. La articolul 23:

- aliniatul (4), textul („numele de familie al tatălui se înscrie după numele de familie al mamei, iar prenumele tatălui – la indicația mamei sau a persoanei care face declarația de naștere”) se substituie cu textul „rubrica privind datele despre tatăl copilului va rămîne necompletată.”;

- alineatul (5), textul („la indicația mamei nu poate împiedica”) se substituie cu textul „se poate realiza prin”;

- alineatul (6) se exclude.

2. La articolul 41, litera c) se exclude.

3. La articolul 42:

- alineatul (1), textul „lit. a) și b) ” se substituie cu textul „lit. a), b) și d)”;

- alineatul (2) se exclude.

4. Articolul 45 se exclude.

Art. IV. 1. Prezenta lege intră în vigoare la data publicării.

2. Guvernul, în termen de 3 luni:

- va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

- va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în conformitate cu prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

NOTA INFORMATIVĂ

la proiectul de lege cu privire la modificarea unor acte legislative

1. Denumirea autorului și, după caz, a participanților la elaborarea proiectului

Proiectul de lege cu privire la modificarea unor acte legislative a fost elaborat de către Dan Perciun, deputat în legislatura X și Ludmila Țaranu, asistent.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului de act normativ și finalitățile urmărite

Proiectul de lege cu privire la modificarea unor acte legislative a fost elaborat în scopul perfecționării procesului de înregistrare de stat a actelor de stare civilă prin racordarea conținutului unor acte legislative cu prevederile legislative în vigoare, precum și cu realitățile sociale existente.

Identificarea persoanei fizice în raporturi juridice apare odată cu nașterea, durează pe tot parcursul vieții și încetează la decesul acesteia. Nu ne putem imagina evitarea acestor raporturi, întrucât ele intervin independent prin capacitatea de a avea drepturi și obligații.

În Republica Moldova înregistrarea actelor de stare civilă se înfăptuiește, în numele statului, de către organele de stare civilă¹ (art. 4 alin. (2) din Legea nr. 100/2001).

Rolul acestor organe consistă în fixarea celor mai însemnate evenimente și acțiuni, de natură să modifice starea civilă a persoanei fizice prin intermediul actelor de stare civilă (naștere, căsătorie, divorț, schimbare a numelui și/sau a prenumelui, deces), care sunt documente oficiale aflate în componența registrelor de stare civilă.

În contextul transformărilor socio-politice, organizarea activității de stare civilă a cunoscut modificări esențiale. La etapa actuală, Direcția Generală Stare Civilă și serviciile stare civilă (în continuare - SSC), fiind parte a instituțiilor de stat, formează o bază solidă prin aplicarea legislației de resort în vederea prestării serviciilor de stare civilă.

Legalitatea stării civile presupune respectarea cu strictețe a regulilor de procedură stabilite prin lege, care implică și caracterul solemn (formal) al acestor înregistrări².

Aspectul novator se exprimă prin studierea tendințelor actuale în activitatea organelor de stare civilă, însoțită de abordarea unor subiecte care reflectă probleme atestate în procesul de înregistrare de stat a actelor de stare civilă și totodată, căile de soluționare a acestora.

Fiind dovada oficială a înregistrării faptelor juridice, actele de stare civilă păstrează această calitate până în momentul când survine modificarea sau anularea lor și din acest motiv exactitatea informațiilor pe care le conțin are o importanță majoră.

¹ Legea nr. 100 din 26.04.2001 privind actele de stare civilă. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 97-99/765 din 17.08.2001.

² Lupan. E., Sztranyiczki S. Persoanele în concepția Noului Cod civil. București: Ed. C. H. Beck, 2012. p. 164-165.

Înregistrarea actelor de stare civilă dispune de o semnificație juridică deosebită. Aceasta stabilește unde și când au avut loc anumite fapte juridice.

Cele descrise mai sus urmăresc următoarele:

- interzicerea încheierii căsătoriei în cazul **rudelor în linie colaterală de gradul III** (nepoți de frate/soră și unchi/mătuși) și de **gradul IV** (copii ai nepoților de frate/soră și verii primari);
- excluderea situațiilor de încheiere a căsătoriei în cazul **rudenei rezultate din adopție**: între rudele **în linie dreaptă de gradul III** (străbunici și strănepoți); **de gradul IV** (stră-străbunici și stră-strănepoți), precum și între toate rudele **în linie colaterală pînă la gradul IV inclusiv** (frați/surori; nepoți de frate/soră și unchi/mătuși; copii ai nepoților de frate/soră și veri primari);
- simplificarea procedurii de divorț pentru foștii soți prin simpla utilizare a hotărârii judecătorești privind desfacerea căsătoriei (rămasă definitivă și irevocabilă), în vederea demonstrării stării civile „divorțat”;
- descongestionarea activității organelor de stare civilă prin înlăturarea obligativității acestora de a întocmi actului de divorț în temeiul hotărârii judecătorești privind desfacerea căsătoriei (rămasă definitivă și irevocabilă);
- respectarea dreptului copilului de a purta numele de familie a ambilor părinți format prin conexare (în cazul în care părinții copilului poartă nume de familie diferite);
- evitarea contradicțiilor privind problema excluderii datelor despre tată/mamă din conținutul actelor de naștere ale copiilor în cazul decăderii din drepturile părintești;
- stoparea practicii nefondate și depășite ale organelor de stare civilă privind înscrierea datelor despre tată la indicația mamei în cazurile: nașterii copilului din părinți necăsătoriți între ei, dacă lipsește cererea comună a părinților sau hotărârea instanței judecătorești privind stabilirea paternității.

3. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Codul civil nr. 1107/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 01 martie 2019).

Rolul incontestabil al înregistrării actelor de stare civilă indică asupra necesității unei analize profunde a esenței acestor proceduri, care marchează apariția, modificarea sau încetarea unor drepturi și obligații ale persoanei fizice.

În această ordine de idei am constatat următoarea lacună: art. 170 alin. (1) din Codul civil al RM prevede că „Înregistrării de stat sînt supuse următoarele **acte de stare civilă**: a) nașterea; b) *adopția*; c) *stabilirea paternității*; d) încheierea căsătoriei; e) desfacerea căsătoriei; f) schimbarea numelui; g) decesul”.

Pe când la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 100/2001 se menționează că „Organele de stare civilă asigură înregistrarea următoarelor acte de stare civilă: de naștere, de căsătorie, de desfacere a căsătoriei (de divorț), de schimbare a numelui și/sau a prenumelui, de deces”.

Semnalăm că, **începând cu 17 august 2001** (moment în care a intrat în vigoare Legea nr. 100/2001) și până în prezent, **nu se întocmesc acte de adopție și de stabilire a paternității**, ci acestea au luat forma unor fapte juridice care se transpun în actul de naștere a copilului prin mențiuni, respectând prevederile art. 69 alin. (2) lit. b) și e) din Legea nr. 100/2001.

În ceea ce privește adopția, aceasta este încuviințată prin hotărâre judecătorească la data devenirii irevocabile a hotărârii (art. 31 alin. (8) din Legea nr. 99 din 28.05.2010 privind regimul juridic al adopției), pe când stabilirea paternității se realizează: fie printr-o declarație comună a tatălui și a mamei copilului, depusă la organul de stare civilă (art. 47 alin. (5) din Codul familiei al RM), fie în lipsa declarației comune a părinților sau a tatălui copilului, paternitatea se stabilește de către instanța judecătorească în baza declarației unuia dintre părinți, a tutorelui (curatorului) copilului sau a copilului însuși la atingerea majoratului (art. 48 din C. fam.).

Ulterior, serviciul stare civilă care dispune de actul de naștere al copilului fixează aceste modificări în registrul de stare civilă în vederea eliberării unui nou certificat de naștere și a avizului privind operarea modificărilor în actele de stare civilă, cum ar fi: schimbarea numelui copilului și/sau a părinților.

Respectiv, pentru a evita divergențele menționate și a fortifica reglementarea corectă a normelor ce prevăd înregistrarea actelor de stare civilă, venim cu propunerea de a fi excluse lit. b) și c) din cuprinsul art. 170 alin. (1) al Codului civil al RM.

Codul familiei 1316/2000 (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 26 aprilie 2001).

a) Pornind de la scopul major al acesteia - perpetuarea speciei umane, familia este instituția esențială în societate, astfel, devine cea dintâi valoare în creșterea și educarea copiilor. În acest sens, venim cu următoarea propunere *de lege ferenda*.

Actualmente, din conținutul art. 15, alin. (1), lit. b) al Codului familiei, desprindem ideea că încheierea căsătoriei dintre părinți și copii, frați și surori, bunici și nepoți, străbunici și strănepoți, stră-străbunici și stră-strănepoți (rude în linie dreaptă până la al IV-lea grad inclusiv) este interzisă.

Însă, se permite încheierea căsătoriei dintre nepoți de frate/soră și unchi/mătuși (rude în linie colaterală de gradul III), dintre copii ai nepoților de frate/soră și verii primari (rude în linie colaterală de gradul IV).

În partea ce ține de rudenia rezultată din adopție, din lit. c) și d) deducem că încheierea căsătoriei numai dintre adoptator și adoptat, dintre adoptat și rudă a adoptatorului în linie dreaptă, până la al II-lea grad inclusiv constituie impedimente.

Pe când, între strănepot și strănepoată, străbunici (rude în linie dreaptă de gradul III) și stră-strănepoți, stră-străbunici (rude în linie dreaptă de gradul IV), precum și între: frați/surori; nepoți de frate/soră și unchi/mătuși; copii ai nepoților de frate/soră și veri primari (toate rudele rezultate din adopție, în linie colaterală, până la gradul IV inclusiv)

este permisă încheierea căsătoriei.

Legătura de rudenie este un impediment la încheierea căsătoriei din rațiuni de ordin biologic, căci descendența din rude apropiate s-a constatat a fi nesănătoasă, și de ordin moral fiindcă astfel de relații între rudele apropiate ar influența în mod negativ familia.³

Mai mult decât atât, **în urma încuviințării adopției relațiile dintre părinții adoptivi și copilul adoptat devin similare cu cele rezultate din filiație firească** (art. 44, alin. (2) din Legea 99/2010). Astfel, nu poate fi admis ca copilul adoptat să se căsătorească cu unchiul/mătușa din familia adoptivă. Această propunere *de lege ferenda* va exclude și contradicțiile normelor juridice familiale cu cele penale, deoarece din prevederile art. 201, alin. (1) Cod penal 985/2002 „raportul sexual între rude pe linie dreaptă pînă la gradul trei inclusiv, precum și între rude pe linie colaterală (frați, surori), se pedepsește cu închisoare de pînă la 5 ani”.⁴

b) În materia dreptului familiei o temă specifică reprezintă desfacerea căsătoriei.

Ne-am referit la aspectul formal al acestei proceduri de modificarea stării civile a persoanei fizice. Actualmente, în urma parvenirii hotărârii instanței de judecată privind desfacerea căsătoriei, funcționarul abilitat din cadrul serviciului stare civilă va întocmi actul de divorț și va elibera certificatul de divorț în temeiul acestuia.

Reieșind din considerentele că hotărârea judecătorească privind desfacerea căsătoriei este irevocabilă, considerăm că în asemenea cazuri nu mai intervine necesitatea, în numele foștilor soți, de a mai face un demers către SSC pentru a primi certificatul de divorț.

Susținem ideea că **utilizarea în mod obișnuit a hotărârii instanței de judecată este suficient pentru a confirma starea civilă – divorțat**, iar în situația în care desfacerea căsătoriei are loc pe cale notarială sau administrativă (la SSC), doar în asemenea cazuri să fie stabilită obligativitatea eliberării certificatului de divorț. Prin urmare, în condițiile art. 69 alin. (1) din Legea nr. 100/2001 pe actul de căsătorie se va consemna despre schimbarea stării civile a persoanei fizice, iar în rubrica „mențiuni” se va face această înscriere (doar la solicitare se va elibera un extras de pe actul de căsătorie cu aceeași mențiune).

Supunem atenției că hotărârea judecătorească nu reprezintă un act de stare civilă, iar actul de desfacere a căsătoriei, nemijlocit, nu mai există în practica statelor din Uniunea Europeană (Bulgaria, România), SUA, Republica Belarus, Turcia, Australia și Japonia, acest tip de act există în prezent doar în Federația Rusă, Ucraina și Republica Moldova. În viziunea noastră, organele care asigură înregistrarea de stat a actelor de stare civilă trebuie să stopeze întocmirea actelor de divorț.

³ Moloman B. D. Dicționar de dreptul familiei cu termenii și expresiile juridice traduse în franceză, italiană și spaniolă. București: Universul Juridic, 2012. p. 182.

⁴ Codul penal nr.985 din 18.04.2002. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 72-74/195 din 14.04.2009.

c) Rolul numelui îl desprindem nu doar din reglementările legislației, ci și din studiile doctrinare care au arătat că utilizarea numelor în cadrul societății umane se pierde în negura istoriei. În intenția de a face o clară distincție între membrii unei comunități, oamenii au avut ingeniozitatea de a utiliza un nume cu care se adresau unui individ sau, în lipsa lui, făceau referință la acesta. În opinia lui Gh. Beleiu, numele este acel atribut de identificare a persoanei fizice care constă în dreptul omului de a fi individualizat, în familie și în societate, prin cuvintele stabilite, în condițiile legii, cu această semnificație.⁵

Numele de familie al persoanei fizice nu poate fi ales de o persoană în mod voluntar, ci este dobândit prin efectul rudeniei cu anumite persoane.⁶ Din reglementările internaționale evidențiem art. 7 pct. 1 din Convenția cu privire la drepturile copilului, după care „copilul se înregistrează imediat după nașterea sa și are, prin naștere, dreptul la un nume, dreptul de a dobândi o cetățenie și, în măsura posibilului, dreptul de a-și cunoaște părinții și de a fi îngrijit de aceștia”.⁷

Din rațiuni bazate pe principiul egalității sexelor, observăm că persoana fizică nu dobândește întotdeauna numele de familie al tatălui. Această idee se bucură de susținerea legală dată de art. 55 alin. (2) din C. fam al RM: „Copilul dobândește numele de familie al părinților săi. Dacă părinții poartă nume de familie diferite, copilul va lua numele de familie al tatălui sau al mamei, în baza acordului comun al acestora”.

În acest sens, venim cu propunerea de completarea aliniatului (2) articolul 55 din Codul familiei al RM, cu cuvintele: „sau numele ambilor părinți format prin conexare”.

Astfel, va avea următorul cuprins: „Copilul dobândește numele de familie al părinților săi. Dacă părinții poartă nume de familie diferite, copilul va lua numele de familie al tatălui sau al mamei, sau numele ambilor părinți format prin conexare, în baza acordului comun al acestora”.

Credem că în situația în care părinții poartă nume de familie diferite, prezenta propunere *de lege ferenda* scutește problema alegerii numelui de familie cu care urmează a fi individualizat copilul în societate și totodată, este îndreptată spre asigurarea dreptului copilului de a purta numele de familie al ambilor părinți.

d) Supunem atenției faptul că menirea înregistrării de stat a actelor de stare civilă constituie fixarea faptelor juridice produse în viața persoanei fizice. Aplanarea conflictelor familiale prin contribuția instanțelor judecătorești, precum și protejarea intereselor familiale se referă și la procedura privind decăderea din drepturile părintești. Proiectul în cauză propune reguli de înlăturare a divergențelor în partea ce ține de înscrierea mențiunii despre decăderea din drepturile părintești în actul de naștere a copilului.

În sensul că acest proces nu atrage după sine excluderea datelor despre părinți din

⁵ Beleiu Gh. Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil. București: Universul Juridic, 2007. p. 312.

⁶ Trofimov I. Drept civil. Chișinău: Tipografia „Elena V. I.”, 2004. p. 116.

⁷ Convenția cu privire la drepturile copilului. Adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989. În vigoare de la 20 septembrie 1990 (Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 408-XII din 12.12.90).

conținutul actului și respectiv, a certificatului de naștere. Mai mult, nu putem exclude situația când decăderea din drepturile părintești se poate referi doar asupra unui copil sau a tuturor copiilor unei persoane fizice concrete. Spre exemplu, se are în vedere cazurile privind desfacerea căsătoriei în urma căreia foștii soți mențin relații ostile, inclusiv în partea ce ține de obligația de educație și creștere a copiilor rezultați din căsătoria anterioară. Interpretarea eronată și lipsa unei precizări la acest subiect au ca efect aplicarea incorectă a legislației de domeniu.

Din aceste considerente, propunem ca aliniatul unic din art. 67 din Codul familiei 1316/2000 să devină (1), iar alin. (2) să fie completat cu următorul text: „Decăderea din drepturile părintești se poate extinde asupra tuturor copiilor născuți la data emiterii hotărârii, excepție pot fi copiii cărora nu le sunt afectate creșterea, educarea și pregătirea profesională.”

Todotată, aliniatul (3) se va completa cu următorul text: „Decăderea din drepturile părintești nu determină excluderea datelor despre tată și/sau mamă din conținutul actului de naștere al copilului”.

Legea privind actele de stare civilă 100/2001 (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 17 august 2001).

Studiind aspectele privind înregistrarea actului de naștere în partea ce ține de proveniența copiilor și dovada filiației, am constatat o practică ex-sovietică și total incorectă a organelor de stare civilă privind înscrierea datelor despre tată la indicația mamei.

Actualmente, potrivit art. 23, alin. (4) din Legea 100/2001 „În cazul nașterii copilului din părinți necăsătoriți între ei, dacă lipsește cererea comună a părinților sau hotărârea instanței judecătorești privind stabilirea paternității, **numele de familie al tatălui se înscrie după numele de familie al mamei, iar prenumele tatălui – la indicația mamei sau a persoanei care face declarația de naștere**”.

Supunem atenției că dispozițiile acestui articol sunt neîntemeiate, iar logica adoptării acestei norme reprezenta o soluție în fosta URSS în vederea atribuirii **patronimicului** copilului (prenumele care derivă de la prenumele tatălui), născut din părinți necăsătoriți sau în lipsa declarației comune a părinților sau a hotărârii instanței judecătorești privind stabilirea paternității.

Din analiza acestei prevederi conchidem că, în aceste spețe, rubrica „datele despre tată” conține informația despre numele de familie și prenumele unei persoane fizice inexistente de fapt, iar demonstrarea legăturii de rudenie cu aceasta este imposibilă. Pentru a stopa această practică nefondată venim cu propunerea ca în aceste situații **rubrica datele despre tatăl copilului să rămână necompletată** la momentul înregistrării faptului juridic al nașterii copilului. Mai mult, aceasta nu va împiedica stabilirea ulterioară a paternității și completarea datelor despre tată în modul legal stabilit.

Ca o argumentare suplimentară putem menționa că, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 125 din 18.02.2013 pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova, începând cu 7 martie 2013 se eliberează acte de identitate de uz intern de generația II (buletine de identitate și permise de ședere), în conținutul cărora nu se mai indică patronimicul persoanei fizice.

După cum prevede alin. (2) art. 36 din Codul civil 1107/2002, „Numele cuprinde numele de familie și prenumele, iar în cazul prevăzut de lege, și patronimicul”. Respectiv, acest component este mai degrabă unul accesoriu, care odată cu trecerea timpului este folosit tot mai rar, prezentând un specific mai degrabă tradițional. Derivat de la prenumele tatălui, patronimicul era folosit atât în actele de identitate, cât și la adresarea interpersonală. Actualmente, patronimicul nu este indicat în actele de identitate și certificatele de stare civilă, în acest sens este prevăzută rubrica „numele și prenumele tatălui”.

În scopul realizării unei combinații reușite între teorie și practică a prezentului proiect, am analizat numeroase acte normative cu referire la subiectele cercetării, drept urmare, studiind legislația în vigoare, atestăm faptul că **Republica Moldova nu a ratificat până în prezent Convenția asupra relațiilor personale care privesc copii, adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003**, pe când statul vecin – România este parte la această Convenție din 17 aprilie 2007.

Ne preocupă acest act din considerentele că este unul binevenit în situația de tranziție în care se află țara noastră, și care a declanșat plecarea masivă a cetățenilor peste hotare. Scopul Convenției este de „a stabili o cooperare între autoritățile centrale și toate celelalte organe competente pentru a promova și a ameliora relațiile personale dintre copii și părinții lor, precum și cu celelalte persoane care au legături de familie cu acești copii și, în special, pentru a promova cooperarea judiciară în cauzele privind relațiile personale transfrontaliere; de asemenea, atunci când copiii și părinții sau alte persoane care au legături de familie cu copiii trăiesc în state diferite, de a încuraja autoritățile judiciare să permită mai des vizitele transfrontaliere, sporind astfel încrederea tuturor celor interesați în faptul că acei copii vor fi înapoiți la încheierea vizitelor”.

Respectiv, se impune ca sarcină primordială ratificarea acestei Convenții pentru a spori gradul de protecție a drepturilor copiilor. Transpunând în practică importanța acestor reglementări, evocăm ideea că aceasta rezultă din necesitatea de a susține copiii prin dezvoltarea multilaterală și sănătoasă a lor, educarea și pregătirea lor fizică și intelectuală face ca anume ei – copiii – să fie utili societății și familiei din care provin.

Deputat în Parlament

Dan PERCIUN

